

МНТК

Бр.14
Март
2014.

Најбољи!

Лист Дома ученика средњих школа Зајечар

Посета министра просвете

29. маја 2013. године, тадашњи министар просвете у Влади Републике Србије Жарко Обрадовић посетио је наш Дом. После краћег разговора у коме га је са радом установе упознала директорка Братислава Петров, министар Обрадовић је обишао уленички клуб, учионице, кабинет информатике и трпезарију и поразговарао са присутним ученицима и радницима Дома.

Министар Обрадовић интересовао се и за опремљеност кухиње у којој се храна за ученике припрема у складу са захтевима НАССР система.

Ово је прва посета једног Министра просвете од оснивања Дома 1967. године .

СВЕТОСАВСКА АКАДЕМИЈА

Школска слава Свети Сава је свечано обележена 27. јунара и у нашем Дому уз присуство свих радника, наших пензионера и ученика. После сечења славског колача изведен је пригодан програм, који су припремили ученици, под руководством васпитачице Зорице Милојковић. Домски хор је отпевао Химну светом Сави а Милица Аћимовић и Ана Благојевић казивале су стихове уз пратњу музичке секције.

Фестивал љубавне поезије "Иван Пангарић"

На петом фестивалу љубавне поезије "Иван Пангарић" у Сомбору, зајечарски Дом ученика средњих школа поново је имао своје представнике, тј. представнице. Једна је новији члан литерарне секције, ученица друге године Медицинске школе у Зајечару, Оливера Наумовић, а друга је већ старији преставаник дома на истом фестивалу, моја маленкост, годину дана старија Снежана Нешић.

Фестивал је, као и претходне године, трајао два дана, 29-30. новембра. Првог дана су учесници из домова широм Србије и њихови васпитачи срдечно дочекивани и смештени у предиван сомборски дом ученика а касније је почела и сама манифестација. Програм је целе вечери био веома разноврстан и занимљив, тако да су сви уживали. На самом почетку вечери било је речи о љубави са најромантичнијим сликама и нежним музичким нотама у позадини. Лепота увода наставила је да нас прати кроз цео програм, али је мала трема ипак била присутна јер је требало пред познатим сомборским писцем Давидом

Кецманом Даком читати своје најнежније, чак интимне речи с оним истим узбуђењем и заљубљеношћу с којим смо их и писали, како бисмо и њему и осталима пренели праву поруку те кратке приче исписане нашим невиним срцима. Срећом, већина није подлегла треми, тако да је све прошло баш као што треба - испуњено мирисом љубави.

Оља је својом песмом заузела високо ДРУГО место, а ја сам писала лирску прозу тако да то није било узето у разматрање за пласман међу прва три места, тако да сам посебно награђена и похваљена.

Сутрадан, након кратког спавања због веселог

дружења свих учесника :D, чика Давид нас је провео кроз Сомбор географски, историјски па чак и песнички. Пратило нас је лепо време и осмеси свих нас радозналих, дружељубивих, још увек поспаних :D, као и чувени војвођански слаткиши и кестење на улицама, што је савршено употпунило целу атмосферу.

Тако поспани, нисмо ни успели да запамтимо све детаље које нам је са великим жаром износио чика Дако, али смо, заједно са њим, често позирали, па су нам барем срца и албуми испуњени детаљима. :D

Нико од нас није желео да се то тако брзо заврши, али ћемо се увек сећати свих другара, свих смешних и свих занимљивих тренутака са осмехом на лицу, баш као ја док ово пишем.

ЈЕДВА ЧЕКАМ ДА ВАС ОПЕТ ВИДИМ!!!

Снежана Нешић #27

ЗАШТО СЕ НА СВАКОЈ СТРАНИЦИ МОГА ЖИВОТА НАЛАЗИШ ТИ

На крилима белог голуба,
на пупољцима црвене руже,
на латицама жутог маслачка,
у свакој капи воде,
између јаве и сна,
између другарства и љубави,
срела сам тебе

Ти на длановима мојих руку
које траже твоје.
На сваком прамену моје плаве косе,
на сваком листу географије.

Зашто се на свакој страници
мога живота налазиш ти?
Ти поред мене,
ти у мојим мислима
и мојим сновима,
у мојим сећањима.

Твоје име и моје, једно поред
другога
записано на страници мога дневника,
на зиду старе школе,
на вратима старе зграде,
урезано у мом срцу.

Оливера Наумовић

ВАШАР

Свуда око нас много рингишпила, веселих клонова, прегршт раскошних тезги и деце улепљене шећерном пеном. Ја обучена као принцеза, у лепршавај белој хаљини и таласастом косом боје кестена која ми досеже до рамена. Ниси каснио. Ти у звонарицама, кошуљи са сивом дечачком беретком. Лице ти је било озарено дражесним осмехом заљубљеног младића. Појурила сам ти у загрљај, ти си ме вртео дуго, дуго! Подигао си ме изнад главе, али ме је твој додир дизао високо у небо. Чврсто си ме загрлио и невино и меко пољубио у оба образа. Моје лице је било црвеније од ужареног сунца.

Обоје нас је талас летње врелине носио једно другом, лагано као маслачак. Нисам ни стигла да се освестим од твог доласка и палете свих тих јарких боја, када си ме ухватио за руку и повео до првог рингишпила. Чак ни током вртоглаве вожње ниси ни једном пустио моју руку, истовремено се у нама покренуо раздрагани рингишпил.

Обострана занесеност учинила је да заједно управљамо возићима од облака, усмеримо кретање неукротивог потока, летимо са лептирима...

Отада у мени једна звездица непрестано сија и нестрпљиво чека да опет дођеш. Воли ме увек за време вашара, назови сваки празник по мени и увек ћу бити твоја рајска птица, вољени.

Оливера Наумовић

Снежана Нешић

Снежана Нешић

"Од Куманова до Кајмакчалана"

15. октобра 2013. Године дом је посетио наш познати глумец Тихомир Тика Арсић. Одржао је трибину под називом „Од Куманова до Кајмакчалана“ у трпезарији Дома. Трибину је слушала већина ученика, сви васпитачи и директорка.

Тихомир нам је показао једну слику на којој се налазило четрдесет девет српских јунака међу којима је била Милунка Савић о којој нам је он испричао детаљније. Рођена је 1890. године у селу Копривница код Јошаничке Бање у Рашкој. Када је по објављивању Указа о мобилизацији 30. септембра 1912. године дошло до масовног одзива, Милунка је одлучила да се пријави на једном од мобилизационих зборишта у Београду под именом Милун Савић. Била је добровољац и у Првом светском рату.

Милунка Савић је била српска хероина Балканских ратова и Првог светског рата, наредник у Другом пуку српске војске „Књаз Михаило“, жена са највише одликовања у историји ратовања. Рањавана је у борбама девет пута. Због неизмерне храбрости Французи су је прозвали „српска Јованка Орлеанка“.

Након ове приче замолио је ако неко од нас може да одрецитује део песме "Плава гробница" Милутина Бојића. Другарица која је седела поред мене, Снежана Нешић, устала је и почела да рецитије али је знала само прву строфу. Он јој је рекао да је и он једном приликом када га је замолио један капетан да му одрецитује "Плаву гробницу", знао само ту прву строфу и није могао да се сети остатка песме.

Део који нам је испричао гласи :

"Ту на дну,
где шкољке
сан уморан
хвата,
и на мртве
алге
тресетница
пада,
лежи гробље
храбрих,
лежи брат до
брата,
Прометеји
наде,
апостоли
јада."

Плава гробница је назив који се користи за море око острва Вида, у граду Крфу, у које су током Првог светског рата сахрањивани преминули српски војници кад на самом Виду није било места. На острво Видо прве су дошле 21. јануара 1916. моравска, пиротска и чачанска војна болница. Ускоро је стигло још неколико хиљада на смрт исцрпљених и болесних младића - регрута. Првих дана умирало је дневно и до 300 војника. У прво време сахрањивани су на каменој обали острва, а касније када то више није било могуће, чамцима су превожени и потапани у воде Јонског мора. Сматра се да је на острву Виду и у Плавој гробници, као и на 27 војничких гробаља на Крфу сахрањено око десет хиљада српских војника.

Марија Предић

Трибине

Трибине се у нашем дому организују врло често, скоро сваког четвртка. Оне су образовно васпитног карактера и имају за циљ да помогну у формирању јединствене личности ученика. За организовање трибина задужена је васпитачица Елена Марковић.

- Трибине нам користе како би представили разлике межу људима и показали да су оне корисне и да се од њих може много научити. Сарађујемо са професорима, лекарима, психолозима... На трибинама се говори о социјалним проблемима, контролисању емоција, социјалним групама, очувању здравља и разним другим темама које нису довољно заступљене на редовним часовима у школама.

Трибине су добро посећене али се надам да ће убудуће бити још више заинтересованих. На до сада одржаним трибина могли су научити о здравој исхрани, насиљу у окружењу, болестима зависности, како учити и разним другим стварима - рекла је васпитачица Елена.

До сада су одржане следеће трибине:

- „Ментално здравље“ предавач проф. Снежана Вучковић Ивковић;
- „Насиље у нашем окружењу“ предавач психолог Адријана Андрејић;
- „Здрави стилови живота“ предавач др. проф. Гордана Јанковић;
- „ Како учити а не мучити се“ предавач психолог Адријана Андрејић;
- „Хигијена“ предавач др. проф. Гордана Јанковић;
- „Болести зависности“ предавач др. Славица Јордевска;
- „ О штетности пушења“ предавач проф. Снежана Вучковић Ивковић;
- „Контрола емоција“ предавач психолог Адријана Андрејић;
- „Ја сам у праву ти грешиш“ предавач психолог Адријана Андрејић.

Питали смо и неке ученике шта мисле о трибинама. Углавном се слажу да су трибине врло корисне али да због школских обавеза и недостатка времена не могу увек да присуствују.

- Помогле су ми да се другачије поставим према неким стварима.

- Научила сам како да пронађем начин за учење који ми највише одговара.

Трибине се најављују неколико дана унапред на огласној табли па ако вас нека тема заинтересује не пропустите прилику.

Реци НЕ насиљу!

Агресивно и насилно понашање је постало део свакодневице младих. Наше школе су далеко мање опасне по безбедност ученика него што су то у западним земљама. Случајеви драстичног насиља су ретки. Међутим, то не значи да је насиље међу ученицима у нашим школама појава која се може и даље занемаривати, поготово ако се има у виду чињеница да деца и млади у Србији одрастају у условима који поспешују појаву агресије и насиља (оружани национални сукоби у блиској прошлости, израженост криминалног и агресивног понашања у друштву у целини, пораст наркоманије, распад моралних и друштвених вредности, криза породице, сиромаштво, посматрање насиља у медијима). Може се, нажалост, очекивати да у наредним годинама насиље међу ученицима постане чешће и опасније. Задатак друштва у целини и стручњака који се баве младима јесте да се потруде да до тога не дође. Школа/дом има могућност да раном превенцијом предупреди насилничка понашања и да значајно смањи насиље код ученика, али је једнако важно и то што она има и могућности да код ученика развије позитивно социјално понашање.

У Дому постоји Тим за заштиту ученика од насиља, злостављања и занемаривања кога чине: Вељковић Милан, Петковић Адријана, Милојковић Зорица, Ђорђевић Снежана, Мишић Иван и Димитријевић Бојана. Имена чланова Тима и „Точак насиља“ су истакнути ученицима и њиховим родитељима/старатељима. У Дому постоји „Сандуче поверења“ у које ученици могу да пријаве насиље. Општи циљ рада Тима је: унапређивање квалитета живота ученика кроз примену мера превенције и одржавање безбедне средине за живот и рад ученика. Ученицима који трпе насиље

пружа се интензивна подршка усмерена на појачавање њихових социјалних вештина, подстицање самопоуздања, емоционалну помоћ и разговор о стратегијама за успешније поступање у случају кад их неко злоставља. Активностима тима су обухваћени и ученици који врше насиље.

Активности за превенцију насиља које су заступљене у нашем Дому: радионице за савладавање стреса, радионице за стицање просоцијалних вештина, као што су: ненасилно решавање конфликта, преговарање, успешно одговарање на неуспех, оптужбе, задиркивање, одбацавање или бес, организовање трибина, организовање слободног времена ученика укључивање у рад секција. Све то је усмерено на стварање позитивне климе и културе у Дому, са нагласком на позитивно понашање (осетљивост и брига за друге, емпатија, сарадња, помагање и подршка другима, самоконтрола, зрели облици понашања са вршњацима, љубазно понашање). Циљ ових активности је стварање услова који обезбеђују оптимални развој ученика, стварање средине у којој се ученици осећају безбедно, сигурно, прихваћено и задовољно. Ефекти превенције обухватају не само позитивне промене у социјалном понашању ученика, већ и бољи школски успех, здравији лични развој ученика.

Анкета о заступљености насиља међу средњошколцима је спроведена у априлу 2013. године. Анкетирано је 80 ученика (40 дечака и 40 девојчица).

Резултати о заступљености емоционално-психолошког насиља показују да су дечаци највише изложени псовању (21 ученик), оговарању (19 ученик) и вређању (18 ученика). Девојчице су највише изложене оговарању (23 ученице) и вређању (14 ученица). Само 2 ученице од њих 40 нису биле предмет емоционално психолошког насиља. Дечаци на емоционално-психолошко насиље обично реагују узвраћањем и самоодбраном (20 ученика), а девојчице повлачењем и игнорисањем (26 ученица).

Физичко насиље међу ученицима је мање заступљено од емоционално психолошког насиља, а јавља се обично као гурање. Обична реакција ученика/ца на физичко насиље је узвраћање, самоодбрана (18 ученика/ца).

Љубоморно и посесивно понашање од стране партнера у љубавној вези се јавља и код дечака и код девојчица. Чак 23 ученика/це овакво понашање доживљавају у интимној вези. Присутна су и следећа понашања: партнер/ка захтева да сво слободно време проводиш са њим/њом (13 ученика/ца), партнер/ка те константно проверава и без разлога оптужује за флертовање или да га/је вараш (12 ученика/ца), партнер/ка чита твоје СМС поруке, захтева да зна твоју шифру за „Facebook“ (11 ученика/ца).

Интересантно је да ученици/це део наведених понашања не убрајају у насилничка понашања. Реакција која је најчешћа и код дечака и код девојчица је узвраћање, самоодбрана (24 ученика). Интересантно је да би само 2 девојчице ситуацију решиле компромисом, разговором, а 1 дечак је као решење навео прекид љубавне везе. Најчешћа осећања која се јављају као последица претрпљеног насиља су љутња (34 ученика/ца), нелагода, нерасположење (28 ученика/ца), осећај повређености (25 ученика/ца).

На питање: Када би био/била жртва неког насилничког понашања у Дому, коме би се обратио/ла за помоћ? Дечаци у тој ситуацији подједнако верују: другу/другарици (14 ученика), родитељима (14 ученика), васпитачу/васпитачици (14 ученика), док девојчице највише имају поверења у васпитаче/васпитачице (31 ученица). Интересантно је да се 7 дечака не би обратило никоме за помоћ (док се девојчице увек неком обрете) као и да се ниједна од анкетираних ученица не би обратила за помоћ раднику обезбеђења за разлику од дечака који би се обратили за помоћ раднику обезбеђења (5 дечака).

Најчешћи облици насиља међу средњошколцима у испитаном узорку су оговарање, вређање, псовање, гурање и упућивање вулгарних порука.

Адријана Петковић, педагог

Осмех

Осмех није још само једна гримаса, нити крива линија. Осмех иза себе крије много речи, слова, скрива осећања. Само одлучујемо како ћемо га схватити, коме показати. Данас нам је осмех најпотребнији у овом мору сивила, овом понору без дна, ту је да нас повуче горе, да бисмо угледали плаветнило неба и разбили монотонију. Значи и превише, цена не постоји, не може да се купи, да се украде, већ само да се поклони. Осмех дужине једног трептаја, корака, тако кратак, тако брзо нестаје с лица, али у очима посматрача може остати заробљен, заувек, уснимљен, урезан за читаву вечност. Сачувај сваки осмех, било да је то смешак ужурбаног пролазника са улице, доброг пријатеља или било које друге особе са лица ове земље, јер осмех је осмех, а оно што се крије иза њега сада је мање битно.

Јелена Јанкуцић 41

Група радника Дома је 6-8. децембра 2013. била на Копаонику, на отварању ски сезоне. Били смо смештени у студентском одмаралишту "Машинац".

ИЗЛЕТ

Крајем јуна организован је традиционални излет за раднике Дома. Обишли смо: Вратну - источне капије, Лепенски вир, археолошко налазиште "Лепенски вир" у Доњем Милановцу, Сребрно језеро, манастир "Торњак", бању "Ждрело", врело Млаве, Борско језеро и Брестовачку бању а

били смо смештени у Дому ученика "Тулба" у Пожаревцу.

Стручно усавршавање

На Златибору је 24.-27.октобра 2013.године одржан семинар "Васпитни тад у домовима ученика Републике Србије" на коме су из наћег Дома учествовали директорка Братислава Петров, шеф васпитне службе Милан Вељковић, педагог Адријана Петковић и васпитачи: Зорица Милојковић, Снежана Ђорђевић и Зоран Крстић. Циљ семинара је била размена искустава и добре

практике у примени основа програма васпитног рада у домовима ученика средњих школа а ми смо се представили постер презентацијом на тему превенције насиља.

Другог дана радило се у четири групе - за учење, за развој личности и социјализацију, за слободно време и за организацију живота и рада. Било је садржајно и корисно а искористили смо прилику да са колегама из Књажевца и Крагујевца обиђемо чувени Андрићград.

Семинар на тему "Планирање стручног усавршавања запослених у образовању и установе/школе" одржан је 9. фебруара 2014. у нашем Дому. Предавачи су биле Виолета Панчић и Татјана Живановић из Регионалног центра за професионални развој запослених у образовању из Ниша а присуствовали су, поред свих васпитача из нашег Дома, и васпитачи из Пирота, Неготина, Књажевца, Бора и Бабушнице. У плану је одржавање семинара за васпитаче и стручне сарднике "Умеће комуникације 2" у Пироту.

Поред васпитног особља у Дому ученика Зајечар поклања се пажња и стручном усавршавању и обукама запослених у другим службама у складу са потребама, захтевима стандарда квалитета ISO9001 и НАССР система и могућностима Дома.

Зоран Крстић

РЕГИОНАЛНА ДОМИЈАДА КЊАЖЕВАЦ 2013

На Регионалној домијади у културном уметничком стваралаштву, одржаној у Књажевцу, освојили смо прва места у драмском приказу ("Ханибал

подземни"), фолклору ("Пастирски сан"), поетском приказу ("Сестра брата на вечеру зове" - Јована Стојановић) модерном плесу ("DOLLS") и уметничкој фотографији.

Домски лист Инти је био други а Александар Митровић је проглашен за најбољег играча фолклора.

Добар утисак су оставили и чланови музичке секције, у етно, класичној и популарној музици а имали смо и представнике у литерарном и ликовном стваралаштву.

Сви првопласирани су наступили и на Републичкој домијади у Јагодини а драмски приказ је освојио високо треће место. Поред њих треће место освојили су одбојкаши и фудбалери.

РЕГИОНАЛНА ДОМИЈАДА ЗАЈЕЧАР 2013

Дом ученика Зајечар
био је домаћин
регионалне домијаде у
спортским
такмичењима. Поред
добре организације и
наши спортисти су
били веома успешни!

Освојили смо:
- 5 првих места:
одбојкаши,
одбојкашице,

фудбалери, стрелци екипно
и Ненад Берић појединачно;
- 6 других места:
фудбалерке, кошаркаши,
кошаркашице, девојке у
шаху и стрелаштву и
Немања Усеиновић
појединачно у шаху;

- 5 трећих места: мушка екипа
и Стефан Милутиновић у
столном тенису, Јована
Славковић у шаху, Драгана
Ђорђевић и Стефан Буњић у
стрелаштву.

**ДОМ УЧЕНИКА ЗАЈЕЧАР
ЈЕ СВЕУКУПНИ ПОБЕДНИК
РЕГИОНАЛНЕ ДОМИЈАДЕ 2013!**

Домијада 2014

XIX Регионална Домијада ће бити одржана у Неготину, културно-уметнички део и Врању, спортски део. Прошле године смо били свеукупни победници и ове године ћемо покушати да "Велики пехар" остане у нашем власништву.

У среду, 26. марта 2014. године у Зајечару одржан је жреб за Домијаду. Као сваке године, спортови у којима ће се ученици и ученице надметати су: мали фудбал, кошарка, одбојка, стрељаштво, стони-тенис и шах.

У суботу, 22.03.2014. године ће се у Неготину одржати такмичење домова у културно-уметничком стваралаштву. Редослед наступа ће бити: Прокупље, Зајечар, Бор, Сурдулица, Лесковац, Књажевац, Алексинац, Ниш, Босилеград, Неготин, Пирот, Врање. За наступ на домијади припремили смо:

Фолклор
"Игре из Лесковца" Ненад Петковић
Драмска секција
"Голубарник" Селена Ристић -
Витомировић
Плесна група
"Black and gold"
Класична музика
"Манует у Г-дуру" Ј.С.Бах
Популарна музика
"Само за твоје очи" Неверне бебе
Етно музика
Сплет песама из Србије
Поетски приказ
Корнелија краљица елџије

Наредне суботе, 29.03.2014. године спортски део Домијаде ће се одржати у Врању. Пријавило се тринаест домова у различитим дисциплинама, а наш дом је пријавио све спортове у конкуренцији и дечака и девојчица.

У малом фудбалу код дечака се пријавило једанаест, а код девојака четири екипе. Кошарка и одбојка и код дечака и девојчица имају по четири екипе. Што се тиче шаха у конкуренцији дечака се пријавило десет домова у екипној и девет у појединачном надметању. Девојке ће се надметати екипно у конкуренцији шест домова, а појединачно у конкуренцији осам домова. Стони тенис је и ове године најмасовније заступљен. Код дечака се пријавило у екипној конкуренцији 11, а у појединачној девет домова. Девојке ће разиграти у екипној конкуренцији са девет, а у појединачној са десет домова. За стрељаштво код дечака се пријавило пет домова, а наступ ће бити следећим редоследом: Зајечар, Лесковац, Алексинац, Врање, Ниш. Девојке ће "пуцати" у конкуренцији четири дома и то следећим редоследом: Врање, Зајечар, Ниш, Лесковац.

Милан Вељковић

Андреја

Име и презиме: Андреја Виријевић

Датум рођења: 29.2.1996.

Соба број: 6 (трећа васпитна група)

Спорт: џудо и самбо

ИНТИ: Зашто баш самбо?

Андреја: Хтео сам да се бавим неким борилачким спортом, пре свега, то је био кикбокс, али пошто тога није било у Зајечару, отац ми је предложио самбо, што ми се чинило као добра идеја, прихватио сам савет и почео са тренирањем.

ИНТИ: Колико дуго тренираш?

Андреја: Овим спортом се бавим 4 године, од 2010.

ИНТИ: Шта је самбо?

Андреја: Руска борилачка вештина, налик рвању, али за разлику од рвања, укључује и ударце и такозване „болне захвате“ (руски назив). Дели се у више категорија у зависности од телесне тежине.

ИНТИ: Како се одређује победник?

Андреја: Побеђује онај такмичар који има више поена или који натера противника да преда (нокаутом или гушењем).

ИНТИ: Такмичења и медаље?

Андреја: Био сам на педесетак такмичења, на којима сам освојио 20 медаља. Било је ту и међународних, балканских, државних првенстава, али дефинитивно, мој највећи успех је светско првенство у самбу које је одржано од 10 - 14. октобра 2013 у Солуну. Било је преко 1000 такмичара из свих земаља света и свака земља, тј. њени такмичари су имали неки нови стил борбе. Био

сам девети од 26 такмичара у мојој категорији (до 70кг) што је за мене био јако велики успех. Доста тога новог сам научио и стекао сам јако лепе успомене.

ИНТИ: Планови?

Андреја: Засад планирам да будем првак државе да бих ишао на европско (Мадрид, Шпанија) и светско првенство које се одржава у Јужној Кореји.

ИНТИ: Савет за читаоце?

Андреја: Бавите се спортом, јер вам то може донети пуно лепих искустава и пријатељстава.

Милица Гроздановић

Толеранција

Толеранција, реч која корен налази у грчкој речи *tolerare* подносити, трпети, уважавати туђе мишљење и уверење.

Толеранција је пре свега допуштање нечега, непротивљење нечему. За толеранцију није довољно да се нечему не противимо, већ је потребно да то чему се не противимо у принципу не одобравамо. Права толеранција није незаинтересованост, допуштање нечега само зато што смо потпуно равнодушни према томе (понашање детета, партнера, пријатеља), то је добровољно подношење нечега што нам се не свиђа.

Позиви на толеранцију испрва су се тицали верске толеранције.

Разуман човек ће допустити могућност да можда није у праву, а исто ће тражити и од другог човека. Он ће се залагати за толеранцију управо зато што има свест о властитој погрешивости. Такав став је у ствари, предуслов било каквог отвореног и пријатељског разговора. Има пуно примера током историје кад се показало да они који су били убеђени да су у праву у ствари грешили, и да је

друштвени напредак био могућ само зато што су они, срећом, нису успели да спрече идеје које су сматрали погрешним и штетним. Тако посматрано, толеранција води друштвеном прогресу, а нетолеранција га кочи.

Чак и ако бисмо успели да, као чаробним штапићем, створимо свет у којем је све по нашем укусу, питање је да ли би нам такав свет био најинтересантнији. Која музика вам се свиђа, који начин облачења волите, које филмове волите? Замислите да се свуда пушта само та музика, да се људи облаче само на тај начин... Разноврсност је нешто што сви волимо, а оне је омогућена управо постојањем толеранције.

Један од најважнијих инструмената за толерисање и онога са чим се не слажемо је

аргумент слободе. Ако гледамо једни на друге као на слободна бића уз могућност личног избора, можемо рећи да слободни људи имају своја права, чија једина граница су права других и да своју толеранцију треба да видимо као поштовање нечијег права. Моја толеранција није ствар моје добре воље, већ дужност према другоме, као што и други има дужност да буде толерантан према мени, то јест да поштује моја права макар му се моји избори не свиђали.

И на крају, један од најопштијих аргумената у прилог толеранцији је аргумент ненаслиног и рационалног решава друштвених проблема, начело заједничког живљења. Ако желимо да живимо у групи у којој неће увек бити нерешивих конфликта, морамо прихватити да не буде увек по нашем, и такав степен толеранције треба очекивати и од других чланова групе.

Главни критеријум за одређивање границе толеранције јесте да ли неко понашање угрожава нечија права и слободе и да ли би забрањивање тог понашања угрожавало нечија права и слободе. Толерисање различитих мишљења јесте врлина зато што се тиме поштује слобода изражавања људи. Међутим, није толерисање баш свих мишљења и поступака врлина. Понашања којима се угрожавају други - претерана, неоправдана толеранција је без основа.

Етничка толеранција значи да припадници различитих нација и култура треба да поштују једни друге, да слободно међусобно комуницирају, да не присиљавају једни друге да усвајају туђе обичаје и правила понашања. Овде се под толеранцијом мисли на отвореност према различитостима. Толеранција је прихватање различитости, признавање права на различитост, уважавање разлика.

Толерантна особа позиваће се на толеранцију тако што ће доказивати да се ту не ради о бољем или горем, већ само о различитом, и да нико нема права да оно што је различито аутоматски проглашава лошијим. Позив на толеранцију овде је више од позива на трпљење: различитост не треба да буде предмет осуде, њу теба прихватити. Толерантна особа је она која има такав почетни став у односу према другима да уважава различитости, да не мисли да је једино она у праву нити, чак иако мисли да је у праву, жели да другима пошто пото намеће своје мишљење. Нетолерантна особа је она која би желела да буде све по њеном, која мисли да је само она у праву, неспремна да мења своје ставове, разговор са онима који другачије мисле по правилу прераста у препираке где особа испољава нестрљење и раздражљивост.

Дефиниција толеранције код М. Вујаклије попустљивост, трпељивост према туђим схватањима, мада се човек с њима не слаже.

UNESCO дефинише толеранцију као поштовање, прихватање и уважавање богатства различитости у нашим културама, нашим формама изражавања и начин да будемо људи. Толеранција је хармонија у различитостима разлике у својим наступима, ситуацијама, говору, понашању и вредностима.

Различито не значи лошије већ другачије!

Видети различито значи видети позитивно.

И како рече Мирослав Антић: „Све се може научити из књига, осим четири ствари. Врлине надања, вештине веровања, визионарства будућности и уметности стрпљења!“

Зорица Милојковић

Ученици генерације

2013

Петровић Маја,
матуранткиња Економске школе,
чланица драмске секције
Одобашић Александар, матурант
Техничке школе, председник
Домског парламента и члан
фудбалске секције.

Издаје: Дом ученика средњих школа Зајечар, Скопљанска бб 19000 Зајечар, 019/430-915

За издавача: Братислава Петров, директор

e-mail: internatza@open.telekom.rs

Главни и одговорни уредник: Зоран Крстић, васпитач

Редакција: Милица Гроздановић, Милица Драговић, Јована Пупазић, Марија Предић, Анђела Јовановић.

Штампа: штампарија "Каирос"

Тираж: 300 примерака

Зид

Одлазиш. Испраћам те лажним осмехом. Не желим да покажем да ми је жао, али ти то знаш. Укочена рука остаје у ваздуху, а очи пуне суза гледају у даљину с надом да ће те опет видети.

Недељу дана по твом одласку претварам се да је све у реду. Мозак још господари над срцем, али се оно не предаје и ствари ми испадају из руку. У души одзвања реченица: „Далеко од очију, далеко од срца“, док ми срце прекрива вео очаја и бола.

Постаје све горе, мој свет се полако руши. Казалка на сату је стала. Прошлост и будућност стапају се у садашњост. Сваки дан је као претходни, неиспуњен и празан. И са изласком Сунца поново је вече. Дани иду, а ми смо све даље и око срца се скупља лепљива паучина.

Месецима не излазим из куће. Очекујем звоно на вратима и у мислима видим тебе. Крећем ка теби, да те пољубим, да ти паднем у загрљај и трас, главом о зид. Зид, невидљив и прозиран од сећања. Зид, хладан, висок и непробојан, чврст попут Берлинског и дуг као Кинески. Тражим твоје руке, осмех, очи, не налазим их. Недостаје ми твој загрљај. Недостајеш ми.

Ноћ је. У себи само ја и тишина која се полако привија уз мене и гуши ме својим невидљивим прстима. Звоно на вратима тера тишину. Скачем и отварам. Очи су те угледале после толиког времена, стојиш испред мене као Бог, са чаробним осмехом на лицу, магичним сјајем у очима и букетом црвених ружа.

Снажан загрљај, руже падају на земљу. Крици аларма зову на устајање. Устајем, сузе ми клизе низ образе и док „светлост на крају тунела“ полако бледи, непомично гледам у зид.

Јована Славковић 38

Ћутању

Шта се крије у тој речи, у том слову,
не желим ти рећи, ћутању о болу.
Ћутању о миру, о срећи,
просућу све што сам хтела рећи.

Шта крије то око, то лице,
не желим ти рећи, сакрићу ситнице.
Ћутању о нади, о вери,
сакрићу се док се Сунце не помери.

Шта се крије у тој руци, на том длану,
не желим ти рећи, смејаћу се док сузе
не стану.
Ћутању о онима што крију речи нове,
продаћу све стихове и снове.

Шта се крије у том срцу, у тој глави
не желим им рећи шта проблем прави.
Ћутању о свему што знам,
јер нестало је све што имам.

Јелена Јанкуцић 41

Рука

Држи ме за руку, не пуштај ме никада,
буди ту за мене и подршку ми пружи.
Знаш да самоћа не води никуда,
остани овде са мном се дружи.

Рука која је прва држала моју,
та особа којој сам поклонила љубав
твоју.
Хајде, знам да ме ти нећеш издати,
можда си ти мој пар на планети.

Празнине између прстију су само биле
наговести,
да треба да те тражим, да ћеш ме
срести.
Празнине између прстију треба да се
попуне,
и зато ти треба да останеш поред мене.

Јелена Бранковић 26

ВОЛОНТЕРИ

Волонтер, реч латинског порекла која по савременом схватању означава особу која добровољно, индивидуално или организовано, пружа помоћ и услуге онима којима су неопходне, без материјалне надокнаде.

Из нашег Дома волонтери - чланови омладинско-теренске јединице Црвеног крста су: Милица Г. (44), Јована (31) Теодора (31), Марија (23), Снежана (27), Филип (7) Из нашег Дома ученика чланови омладинско-теренске јединице су: Милица Г. (44), Јована П. (31) Теодора П. (31), Марија П. (23), Снежана Н. (27), Филип Ђ. (7)...

У току ове школске године, Црвени крст је организовао многобројне хуманитарне журке на којима је прикупљан новац за помоћ неким породицама (у виду кућних апарата, беле технике, реновирања) и децу сиромашних родитеља (у виду новогодишњих пакетића). На свакој журци било је око 100 људи, а прикупљено је преко 10 000 динара.

У новембру су била одржавана предавања на тему болести зависности. Волонтери Црвеног крста посећивали су основне школе у Зајечару и држали предавања о штетности пушења, алкохолизму и наркоманији.

И ове, као и претходних године, волонтери Црвеног крста на посебан начин обележили су Светски дан борбе против сиде (1.12.) и Европски дан борбе против трговине људима (18.10.)

Акција добровољног давања крви одржана је 22.1. у сали градске управе, у сарадњи са Црвеним крстом Београд. Прикупљено је 99 јединица крви.

А ево и шта су рекли о Црвеном крсту и хуманитарним акцијама сами волонтери:

- Атмосфера у Црвеном крсту је увек позитивна. Волонтери сваку акцију организују са озбиљношћу. Веома смо посвећени хуманитарном раду и знамо колико наше мало неке може да значи много па се трудимо да помогнемо колико можемо - рекла је Марија.

- Кад год смо у прилици, организујемо хуманитарне журке јер је то добар начин да се људи забаве и помогну неке. Журке имају добар одзив младих, као и већина наших акција. Наш циљ, као волонтера хуманитарне организације, јесте да ширимо хуманост и помажемо људима без икакве врсте дискриминације и то је оно што нас испуњава док радимо и даје нам мотивацију за сваку следећу акцију - додала је Теодора.

- Волонтери Црвеног крста пре свега треба да волонтирају добровољно, да буду хумани, да имају жељу да помогну онима којима је то потребно, да шире позитивну енергију и буду комуникативни. С обзиром на то да се у Црвеном крсту раде разне промоције, предавања и радионице, јако је битно да немате страх од говора пред људима - казала је Снежана.

- Хуманитарне акције које организујемо имају за циљ да финансијски или материјално помогнемо најугроженијим породицама или деци. Ако су они на крају срећни, и ми смо, јер смо испунили свој циљ - рекла је Милица.

У оквиру Црвеног крста постоји и вртић за децу сиромашних родитеља, тако да и она могу да иду у вртић и буду као и сва остала деца свог узраста без обзира на материјално стање родитеља.

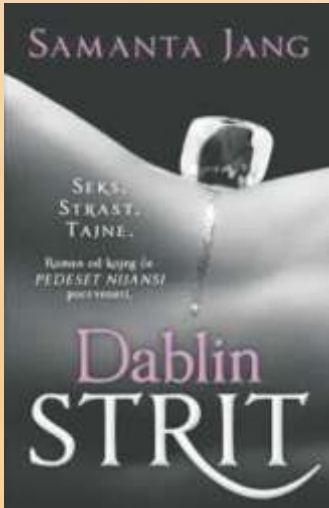
Волонтери Црвеног крста могу се бавити неком од следећих активности:

- 1) Промоција хуманих вредности
- 2) Борба против трговине људима
- 3) Безбедност у саобраћају
- 4) Болести зависности
- 5) Прва помоћ (у сарадњи са Медицинском школом)
- 6) Добровољно давање крви

Препоручујемо

ЧИТАМ, ПА ШТА?

Вероватно сте уморни од школских обавеза, безбројни предмети вам не дају мира и потребно вам је да се одморите и опустите сами са собом? Нека добра књига би вам сигурно помогла у томе. Зато прошетајте до домске библиотеке и пронађите управо оно што вам је потребно! Ово су неки од мојих предлога, а ви изаберите оно по вашем укусу.

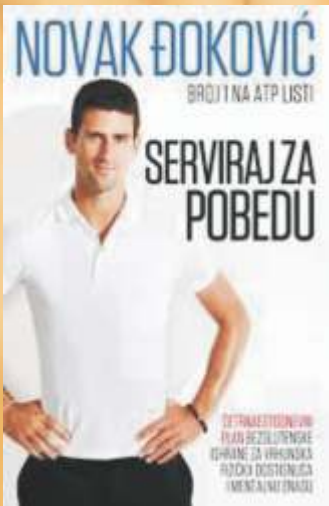
*Даблин Стрит - Саманта Јанг

Уколико сте фан трилогије "Педесет нијанси..." ова књига је прави избор за вас. Опчиниће вас за тренутак, и пожелете да је прочитате што пре! Задивљујуће страствен и опасно романтичан, роман Даблин стрит је очаравајућа прича о искупљујућој снази љубави.

- Пре четири године Џослин је напустила трагичан живот у Сједињеним Државама и почела изнова у Шкотској, закопавши тугу, угушивши демоне и одлучно наставивши даље кроз живот не везујући се ни за кога. Њен самачки живот јој годи све док се не пресели у Даблин стрит, где ће упознати човека који ће јој из темеља уздрмати пажљиво чуван свет.

*Сервирај за победу - Новак Ђоковић

Овај светски бестселер не можете прескочити. Ту ћете пронаћи доста корисних савета ако се бавите спортом, како да коригујете своју исхрану у циљу да побољшате своје резултате и можете сазнати много ствари из личног живота Новака Ђоковића, за које до сада нисте знали.

У књизи "Сервирај за победу" Ђоковић прича како је преживео бомбардовање Београда, како је одрастао у ратом разореној Србији и пробио се међу најбоље играче у свом спорту. Потом нам открива начин исхране који га је сасвим преобразио и узнео на сам врх. Како је наставио да унапређује своју исхрану, тако су му нестали здравствени проблеми и ослабио је, а боље здравље и ментална снага омогућили су му да оствари своја два сна из детињства: да освоји Вимблдон и постане најбољи тенисер на свету.

Ђоковић је направио план како да за само четрнаест дана трансформишете и тело и живот. Уз недељни јеловник, корисне савете за побољшање варења и изврсне рецепте који се лако припремају, лако ћете се ослободити вишка килограма и побољшати здравље. Ђоковић вам још даје и савете како да се ослободите стреса и које лаке вежбе да радите да бисте се покренули и разгибали, исте оне које и он ради пре сваког меча.

Не морате да будете спортска суперзвезда да бисте живели и осећали се боље. Уз "Сервирај за победу" само вас две недеље дели од вашег новог спремнијег, јачег, здравијег ја.

*Шест година - Харлан Кобен

Ово је фантастичан писац који пише изванредне, напете трилере у којима увек успе да на чаробан начин да обједини мистерију, љубав, искрена осећања, тајновитост и невероватно напет ритам радње. Свака његова нова књига разлог је за славље, а овако добра књига као што је "Шест година" разлог је за усхићење.

Препоручујемо

- Прошло је шест година откако је Џејк Фишер гледао како се Натали, љубав његовог живота, удаје за другог. Све то време труди се да води нормалан живот посвећеног професора на колеџу. Шест година није погазио обећање да ће оставити Натали и њеног мужа Тода на миру, али кад наиђе на Тодову читуљу, не може да одоли искушењу и одлази на сахрану. Тамо са запрепашићеном увиди да удовица није његова Натали. Ово откриће га наводи да се врати у место где је био с Натали неколико недеља и схватио да ће увек само њу волети. Међутим, нико од некадашњих заједничких познаника као да се не сећа ни њега ни његове љубави. Чак ни колонија у којој се Натали бавила сликањем наводно никад није постојала и у капелици где се удала не постоји запис о том обреду...

Журка

Није у питању књига а ако сте помислили да се ради о некој врсти забаве - у праву сте! Наравно, реч је о позоришној представи. Ми смо, као и сви други ИН часописи испратили дешавања у граду и околини и ту смо да их пренесемо Вама, право у лице.

Једне лепе зимске вечери, у Дому културе у Котлујевцу је одржана, по имену веома чудна, представа, "Журка, Журка" у режији нашег познатог глумца, Ирфана Менсура.

Као на свакој журци, било је баш забавно. Представа је шаљивог карактера, малих заврзлама и наравно, срећног краја. Представу играју једни од најбољих глумаца Позоришта тимочке крајине, а међу њима је и нама добро позната, Селена Ристић-Витомировић. Гледаоци су били пријатно изненађени и, што је најбитније, изашли су из сале са осмехом на лицу. И ми смо се забавили и провели као на правој журци.

Не пропустите следећу репризу!

Андријана Марјановић

Журка

*Владар из сенке - Донато Каризи

Још једна одлична књига писца бестселера "Шаптач", који је прави избор за вас уколико сте љубитељ трилера.

-Тама те прво заслепи, затим те прогања и пушта те само под сопственим условима.

Сви смо барем једном у животу пожелели да нестанемо. Пре или касније, покушали да побегнемо од свега, да оставимо све за собом. Међутим, за неке то није само пролазна мисао, већ опсесија која их на крају прогута. Ти људи нестају у тами. Нико не зна зашто. Нико не зна шта се с њима на крају збива, и скоро сви буду заборављени. Мила Васкез окружена је њиховим погледима. Она не може да их заборави, зато што има трагове тог мрака на сопственој кожи, дубоко у души. Она добро познаје зов таме, јер игра игру са сенкама од часа када се родила. Можда баш због тога, Мила је најбоља у свом послу: проналази оне које је свет отписао...

Надам се да ћете неку од ових књига уврстити у своју колекцију омиљених, али ако вам се баш ниједна није допала можете пронаћи нешто другачије по свом укусу што ће вам помоћи да паметније и занимљивије искористите своје време. Избор је велики, пожурите до библиотеке!

Катарина Живковић

Новогодишњи програм

Чланови драмске секције, са васпитачицом Маријом Себић, припремили су новогодишњу представу за децу „Потрага за Деда Мразом“ и успешно је одиграли у Техничкој и Медицинској школи (24.децембра), 3333 „Тимок“, УГ „Дечја радост“ (25.децембра) и у нашем Дому (26.децембра). Поред представе у Дому смо могли да видимо и наступ фолклорне и музичке секције које су нам приказале програм који припремају за Домијаду. На крају је Деда Мраз поделио пакетиће деци запослених у Дому.

ПОТРАГА ЗА ДЕДА-МРАЗОМ

Улоге:

Деда-Мраз:

Радомир Станковић

Мразић, његов син:

Стојан Бешир

Рудолф:

Милица Ћосић

Вилењаци и деца:

Дејан и Александра

Аранђеловић, Слађана

Болботиновић, Тамара

Јанковић, Александра

Стојчић, Теодора

Павловић,

Ускршњи Зека:

Милутин Лађевић

Нова Година:

Милица Вељковић

Директорка:

Ирена Милијић

Маскенбал

Као и сваке године, и ове године је у нашем Дому секција за културно забавни живот организовала маскенбал. Маскенбал је одржан 12. децембра и могли су да учествују сви станари Дома. Сви такмичари су имали интересантне маске и били су јако маштовити. Ту су били и доктори, кувари, клонови па чак и вампири.

На крају жири је морао да изабере најбољег, а то је била Марија Драгојић као Салфета, а друго место су заузели Млађан Гавриловић и Данијел Јаковљевић као доктор и пацијент. Након маскенбала уследила је журка на којој су се сви лепо провели.

Милица Драговић

2013

Домска

матура

